

UĞUR KOŞAR

Bana ALİAH YETER

Allah kuluna kafi değil mi? (Zümer-36)

DESTEK YAYINLARI: 413
TASAVVUF: 13

BANA ALLAH YETER / UĞUR KOŞAR

Her hakkı saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü, yayınevini yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

İmtiyaz Sahibi: Yelda Cumalhoğlu
Genel Yayın Yönetmeni: Ertürk Akşun
Editör: Aslı Bahşi
Kapak Tasarım: İlknur Muştu
Sayfa Düzeni: Cansu Poroy
Sosyal Medya-Grafik: Tuğçe Budak-Mesud Topal

Destek Yayınları:
1.-225. Baskı: 2014
226.-251. Baskı: 2015
252.-265. Baskı: 2016
266.-273. Baskı: 2017
274.-281. Baskı: 2019
282.-283. Baskı: 2020
284. Baskı: Mart 2021
Yayıncı Sertifika No: 13226

ISBN 978-605-4994-10-6

© Destek Yayınları
Abdi İpekçi Caddesi No. 31/5 Nişantaşı/İstanbul
Tel. (0) 212 252 22 42
Faks: (0) 212 252 22 43
www.destekdukkani.com
info@destekyayinlari.com
facebook.com/DestekYayinevi
twitter.com/destekyayinlari
instagram.com/destekyayinlari
www.destekmedyagrubu.com

Deniz Ofset – Çetin Koçak
Sertifika No. 48625
Maltepe Mahallesi
Hastane Yolu Sokak No. 1/6
Zeytinburnu / İstanbul

UĞUR KOŞAR

Bana
ALLAH YETER

Allah kuluna kafi değil mi? (Zumer-36)

DE KI:
BANA ALLAH YETER

“Allah kuluna kâfi değil mi?”

(Zümer Suresi, 36)

“Allah’tan başkalarını dost edinenler, ağdan yuva yapan örümcek gibidirler. Oysaki, eğer bilseler, hiç şüphesiz örümcek yuvası yuvaların en çürüğüdür.”

(Ankebut Suresi, 41)

İÇİNDEKİLER

Önce Kul Olabilmek.....	15
Bana Allah Yeter.....	23
Niçin Bu Kadar Zorluk Yaşıyoruz?	39
Ölmeden Önce Ölmek	47
Duanın Gücü	55
Rızık Şüphesiz Allah'tandır	61
Merhamet Etmek	77
Hissederek Yaşamak	87
Çok Derin ve Faziletli Dualar	93
Yadırgamak-Büyük Konuşmak	113
Dünya Kimin?	121
Allah'ı Hissederek Nefes Almak	127
Sadece İşimiz Düştüğünde O'nu Anıyoruz!.. ..	131
Sevgimizi İfade Etmek.....	139

Derdinle Konuřtun mu Hiç?	143
Terk mi Edildin? Hakkın mı Alındı?	147
Kader Deęiřir mi?	151
Önemli Olan Birbirimize Olan Duamızdır	155
Masumiyetten Doęan Rahmet, Şerri Hayra Çevirebilir	161
Hiçlik	165
Deęersizlik	169
Yeni Bilinçle Yaşamak.....	173
Uğur Koşar Kimdir.....	177
Uğur Koşar'ın Terapisi Hakkında	181

Rahman ve rahim olan Allah'ın adıyla başlarım. Bu kitabı yazmayı vesile kılan Rabb'ime verdiği lütfundan dolayı hamdü senalar olsun.

“Ben bir kulu sevdiğim zaman onun işiten kulağı ve gören gözü olurum. Artık o, (konuşurken) benim (kelamım ve hükmüm)le konuşmaya ve (baktığı her şeyi) benim (verdiğim özel bir görüş)le görmeye başlar.”

Bu kitabı yazan Uğur Koşar sadece aracıdır, vesiledir, lütuf ve rahmet tamamen Allah'ındır...

Peygamber Efendimiz Cebrail'e sordu:

“Ey Cebrail, hiç yedi kat semadan yeryüzüne korku ve dehşet içinde hızlıca indin mi?”

Cebrail:

“Evet ya Muhammed, üç kez dediğin şekilde indiğim oldu.”

Bunun üzerine Peygamber'imiz “Nasıl oldu anlat” dedi.

“Birincisi” dedi Cebrail, “Hz. İbrahim ateşe atılırken Allah bana dedi ki: ‘Sor bakalım, İbrahim’in bizden bir dileği var mıdır?’ ”

O sırada İbrahim ateşe atılmış şekilde havada ilerliyordu. (O zaman mancınuk yöntemiyle ateşe atmuşlardı İbrahim Peygamber'i.)

Cebrail:

“Hemen süratle indim yeryüzüne ve Hz. İbrahim'e sordum: ‘Var mıdır Rabb’inden istediğin bir şey?’

İbrahim Peygamber cevapladı: ‘Çekil çekil, Rabb’imden geldiyse başım üstüne.’

Bunun üzerine ‘Yaradan emretti, ateşe serin ol, yere yumuşak ol’ dedi.”

Peygamber Efendimiz “Ya ikincisi?” diye sordu Cebrail'e.

Cebrail “Yine İbrahim, oğlu İsmail'i kurban edeceğinde bıçağın keskin yerini değil sırt tarafını İsmail'in boğazına sürüyordu kesmek için. Tam farkına varıp bıçağı ters çevirerek İsmail'in boğazına değdireceği sıra Rabb'im emretti.

‘Yetiş Cebrail, al şu iki koçu, İbrahim bunları kurban etsin’ dedi. İşte o sırada çok korktum yetişemeyeceğim diye ama şükürler olsun yetiştim” dedi.

Peygamber’imiz “Ya üçüncüsü Cebrail, onu da anlat” dedi.
Cebrail:

“Ya Resulullah, onu ne sen sor ne ben söyleyeyim. Rabb’ime en yakın olduğum yerdeydim, kendi mekânımda ve yedi kat semanın en tepesi denebilir. Sen Uhut Savaşı’ndaydın...”

Ve devam etmesini söyledi Peygamber’imiz.

Cebrail:

“Savaş sırasında darbe aldım, darbe alınca miğferinin demiri yanağına battı, aşıptan biri geldi yanına ve sana olan terbiyesinden o demiri eliyle değil de ağzıyla yanağından hafifçe çekti çıkardı. İşte tam o sırada yanağından süzülen bir damla kan yere düştü düşecekti.

Âlemlerin Rabb’i şöyle dedi: ‘Yetiş ey Cebrail, eğer Resul’ümün kanı yere düşerse ant olsun ki yerde ve gökte bir tek canlı bırakmam.’ İşte o anda tüm gücümle yeryüzüne, Uhut’a yöneldim. O kadar hızla indim ki yanağından süzülen kan tam yere damlamak üzereydi...”

İşte bu yüzden vekil (yardımcı) olarak Allah yeter. Nasıl yetmesin ki? Her şeyi yaratan bir kudret... Mutlak kudret ve kuvvet sahibi olan Allah... O Halik, her şeyi yoktan var eden... O kâinatın hâkimi Melik. O her şeye üstün gelen Kahhar. Nasıl yetmesin? Bu mümkün mü?

O halde nedir bu acelen, nedir bu kendi başına buy-

ruk yaşaman? Peygamberlerin tek dostu Allah'tır. Sahabenin tek dostu Allah'tır. Velilerin, meleklerin tek dostu Allah'tır. Nasıl ki tek Rabb'imiz Allah, işte aynı teveccüh-te tek yardımcın Allah olduğu sürece senin sırtını kim yere getirebilir?

Seni kim mutsuz edebilir? O müheymindir, gözeten ve koruyandır. Sen hiç ya müheymin diyerek O'nu, aşamadığın sıkıntılarda vekil tayin ettin mi?

Allah'a yönelmek var Allah'a yönelmek var!

Sen Allah'a layığıyla yönelmiyorsun, dua senin kalbinde değil, dua senin dilinde çoğu zaman. Ne buyuruyor hadis-i şerifte Allah resulü: "Allahüteâîlâ, duanızı kabul eder. Dua ettim, hâlâ duam kabul olmadı diye acele etmeyiniz! Allah'tan çok isteyiniz! Çünkü kerem sahibinden istiyorsunuz." (Buhari)

Sana Hz. Aişe Validemiz'in hadisini anımsatayım:

"Resulullah, 'Duanın kabul olmasına sebep olan ism-i azamı biliyor musun?' buyurdu. Ben de bilmediğimi söyleyince, 'Ya Aişe, onu öğretmek ve onunla dünya için bir şey istemek uygun olmaz' buyurdu. Kalkıp abdest alıp iki rekât namaz kılarak, 'Allahümme inni edukellah ve eduker rahman ve edukelberrerrahim ve eduke biesmaikelhusna külleha ma alimetü minha ve ma lem âlem entağfireli ve terhameni' duasını okudum. Gülümseyerek 'İsm-i azam, okuduğun duanın içindedir' buyurdu." (İbni Mace)

Onlar her derdinde Allah'ı vekil kılarlardı. Ve her zaman galip gelmişlerdir. Ben sana galip derken bu dünya için söz etmiyorum, ben sana asıl yurt, gerçek yurt olan,

ahiretten söz ediyorum. Sen sanıyorsun ki her şey bu içinde bulunduğun âlem, bu yüzden tüm uğraşın çoğu zaman dünyalık. Sana sahabe gibi ol demiyorum, fakat onların yaşadıklarının, Allah'a olan bağlılıklarının binde birine bile erişsek bu ruhumuzu muazzam derecede besleyecektir inşallah.

ÖNCE KUL OLABİLMEK

Sevdiğim bir kıssa var dinlemeni isterim:

Hız. Musa Tur Dağı'na çıkarken, yolunu bir zat kesmiş ve demiş ki:

“Ey Musa, içimi kasıp kavıran bir soru var ki, cevabını bilmezsem bana hiç rahat yoktur. Lütfen Rabbi'ne arz et ki, ben cennetlik mi, cehennemlik miyim?”

Adamın ısrarı üzerine, Hız. Musa, “Peki” demiş, “sorarım...”

Dönüşte, adamcağızı büyük bir merak içinde bekler bulmuş.

Hız. Musa:

“Rabb'im buyurdu ki, ‘Söyle o kuluma...’ ”

Adam birden canlanmış, heyecanlanmış ve bir çığlık atmış:

“Söyleme ya Musa!.. Gerisini söyleme! Sen şunu söyle, Rabb'im bana aynen böyle dedi mi? Rabb'im bana, ‘Söyle o kuluma’ dedi mi? Rabb'im bana ‘kulum’ dedi mi?”

Hız. Musa:

“Evet, böyle dedi” deyince bu zat tekrarlamış:

“Öyleyse gerisini söyleme ya Musa!

Mademki, Rabb'im bana kulum demiş, beni ister cennetine, ister cehennemine atsm, mühim değil...”

Ve neşe içinde, adeta oynayarak çekilip gitmiş.

Onun bu tavrı üzerine de Rabb'imiz artık cennetlik bir kul olduğunu bildirmiş:

“Mademki benim kulum olmayı böylesine başına taç etti ve şeref bildi, öyleyse o artık cennetlik bir kulumdur...”

İnsanlar bana yaşamın sırrını soruyor. “Hocam nedir yaşamın amacı?” diyorlar. Halbuki Kuran’ı açsak göreceğiz. Fakat biz Kuran’ı açıyoruz ama “Allah ne dedi, benden ne istiyor” diye değil, biz Allah’ın kitabını sevap kazanmak için açıyoruz. Bu yüzden tüm gizemi kaçıırıyorsun. Bu yüzden O’na aşkla yaklaşıyoruz. Ve ruhun acı içinde kalıyor, niçin yaşadığını bile bilmiyorsun. Demek ki eksik olan bir şey var!

Diyor ki Rabb'imiz Mülk Suresi'nin 2. ayetinde: “Ellezi halakal mevte vel hayâte li yebluvekum eyyukum ahsenu amela (amelen), ve huvel azi zul gafûr (gafûru).” (“O, hanginizin daha güzel amel yapacağını sınamak için ölümü ve hayatı yaratandır. O, mutlak güç sahibidir, çok bağışlayandır.”)

Allah bizden meğer hangimiz güzel amel işleyeceğiz diye yarışmamızı bekliyormuş. Biz neyin derdinde ve yarışındayız? Sana sayayım:

Kim daha güzel giyiniyor.

Kim daha yüksek mevkide.

Kim daha çok para kazanıyor.

Kimin arabası daha lüks.

Kimin oturduğu semt daha güzel.

Daha sayayım mı?

Şimdi biz Kuran'a göre mi yoksa nefse göre mi yaşıyoruz bunun cevabını sen bana ver?

Allah bizleri nefisten ve her türlü şerden korusun. Hâdi ismiyle bizi hidayete erdirsin. Kalplerimize en-Nur ismiyle tecelli etsin. Bizi nefsimizle göz açıp kapatıncaya kadar baş başa bırakmasın.

Evet, bizler maalesef yaşadığımızı sanan ölümler gibiyiz. Hiçbir şeyden haberi olmayan, koyunlar gibi dolaşan, hep bu dünyada kalacakmış gibi yaşayan akıllı geçinen uyurgezerleriz. Uyanmak gerek... Allah bizi uyananlardan eylesin. Yoksa biz kendi başımıza hiçbir şey yapamıyoruz. Bu yüzden vekil olarak bana Allah yeter. Ne güzel de anlatıyor ayetlerinde kendisine nasıl gelineceğini, nasıl dua edeceğimizi. Allah her şeyi anlatıyor da kulak veren yok!

Allah dua etmeyi bile öğretiyor Kuran'ında.

Birkaç ayet paylaşayım mı?

“Ey Rabb'imiz! Üzerimize sabır yağdır ve Müslüman olarak bizim canımızı al.” (Araf, 126)

İnsanlar sana inanmıyor mu? Haksızlığa mı uğradın? Bak ne diyor Rabb'in, Hz. Nuh'un duasıyla sana yönelmeni isteyerek işaret ediyor:

“Ya Rabbi, beni yalancı saymalarına karşı sen yardım et bana.” (Müminun, 26)

Eş mi istiyorsun?

“Ey keremi bol Rabb'imiz! Bize gözümüzün, gönlümü-

zün süruru olan temiz eşler ve nesiller ihsan eyle, bizi müt-takilere (Allah'a saygıda kusur etmeyenlere) önder eyle.” (Furkan, 74)

Aile içinde şiddet mi var? Rabb'in sana Hz. Süleyman'ın duasıyla yönelmen için bak ne diyor:

“Ya Rabbi, dedi. Beni nefsimе öyle hâkim kıl ki gerek bana, gerek ebeveynime seni razı edecek güzel ve makbul işler yapabileyim. Bir de lütfedip beni hayırlı kullarının arasına dahil eyle.” (Neml, 19)

Ayetin derinliğine bakar mısın, her biri diğerinden derin...

“Ya Rabbi, bu dert bana iyice dokundu, sen merhamet edenlerin en merhametli olanısın.” (Enbiya, 83-84)

Allah sana kendisine nasıl yöneleceğini bile anlatmış... İşte Kuran böyle hikmetli bir kitaptır.

Yalnız mı kaldın, biri sana yüz mü çevirdi bak ne diyor âlemlerin Rabbi:

“De ki: Bana Allah yeter. O'ndan başka ilah yoktur. Ben ancak O'na tevekkül ettim. O, yüce arşın sahibidir.” (Tevbe, 129)

Ben yazarken kalbim dayanmıyor huzura, sen okurken bakalım ne hissedeceksin!..

Kendini ne zaman yorgun ve bitkin hissetsen Rabb'in ayetini, O'nun sana seslenişini anımsa:

“Allah, bir kimseyi ancak gücünün yettiği şeyle yükümlü kılar.” (Bakara, 286)

Ve aynı ayet devam eder; sana adeta kendisine zor anında nasıl dua edeceğini öğretiyor Allah:

“Onun kazandığı iyilik kendi yararına, kötülük de kendi zararınadır. (Şöyle diyerek dua ediniz): ‘Ey Rabb’imiz! Unutur ya da yanılırsak bizi sorumlu tutma! Ey Rabb’imiz! Bize, bizden öncekilere yüklediğin gibi ağır yük yükleme. Ey Rabb’imiz! Bize gücümüzün yetmediği şeyleri yükleme! Bizi affet, bizi bağışla, bize acı! Sen bizim mevlamızsın. Kâfirler topluluğuna karşı bize yardım et.’ ”

Kurban olduğum Rabb’im sana açıkça her şeyi anlatmakta, hiçbir şey gizli değil. Aksine her şey, tüm kurtuluş Kuran’ında sana ifade edilmekte.

Allah’ın ne senin Kuran okumana ne de ibadetine ihtiyacı var. O senin kurtuluşun, senin huzurun için bunu istiyor. Çünkü O sonsuz merhamet sahibi rahman ve rahim olandır.

Her şeyin bir kullanma kılavuzu yok mu? İşte insanın da kullanma kılavuzu Kuran’dır. Şayet sevap kazanmaktan öte okuyup idrak etmek adına yaklaşırsan, dost, el-Veli olan Rabb’imiz bize ne buyurmuş diye okursan rahmeti tüm iliklerinde hissedeceksin inşallah. O zaman varlığın aşkla dolup taşacaktır.

Enfal Suresi’nin 64. ayetinde ise Rabb’im yine Peygamber’i aracılığıyla bizlere kendisinin yeteceğini garanti ediyor:

“Ey Peygamber! Sana ve sana uyan müminlere Allah yeter.”